

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 976

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 septembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.228. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Virtutea Militară</i> în grad de <i>Ofițer</i>	2		
1.229. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Industrial și Comercial</i>	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 307 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală	3–5		
Decizia nr. 358 din 11 iulie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	6–9		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
318. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare	9		
319. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Dumitru-Daniel Botănoiu din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	10		
		320. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Gheorghe-Dănuț Bogdan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		S.M.Ap.-S62. — Ordin al șefului Statului Major al Apărării privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale	11
		S.M.Ap.-S63. — Ordin al șefului Statului Major al Apărării privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale	11
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE			
		31. — Hotărâre privind aprobarea procedurii de acreditare, a modelelor documentelor de acreditare și a modelelor ecusoanelor persoanelor acreditate la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024	12–15
		★	
		Rectificări	15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 8 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 459/2002 privind Ordinul *Virtutea Militară* și Medalia *Virtutea Militară*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul împlinirii a 10 ani de la înființare, în semn de apreciere a înaltului profesionalism și a rezultatelor deosebite obținute de personalul unității în îndeplinirea misiunilor specifice, precum și pentru contribuția adusă la promovarea imaginii Armatei României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de pace, pentru militari, Drapelului de Luptă al Comandamentului Forțelor Întrunite „General Ioan Emanoil Florescu”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 1.228.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Industrial și Comercial***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 392/2004 privind Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* și Medalia *Meritul Industrial și Comercial*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul împlinirii a 160 de ani de la înființarea Camerei de Comerț și Industrie a României, în semn de apreciere deosebită pentru contribuția activă la modernizarea societății românești din perspectivă economică, socială și financiară, precum și pentru eforturile consecvente depuse în vederea promovării și dezvoltării relațiilor comerciale și de investiții ale României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Industrial și Comercial* în grad de *Ofițer* Camerei de Comerț și Industrie a României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 1.229.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 307

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Leontin Băbțan în Dosarul nr. 3.879/337/2015/a6 al Judecătoriei Baia Mare — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 132D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 654 din 17 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea penală din 7 ianuarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.879/337/2015/a6, **Judecătoria Baia Mare — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Leontin Băbțan într-o cauză penală în care procurorul a dispus, prin ordonanță, instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor acestuia.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că normele procesual penale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd condiția proporționalității, necesar a fi avută în vedere prin raportare la restrângerea dreptului de proprietate al persoanei față de care se dispune o măsură asigurătorie, și nici nu instituie un control judiciar subsecvent al menținerii condiției proporționalității pe parcursul procesului penal, inclusiv un termen de verificare a legalității și temeiniciei măsurii asigurătorii. Susține că textul de lege criticat prevede doar anumite condiții pentru luarea măsurilor asigurătorii, în timp ce altele trebuie intuite. Astfel, susține că, pentru ca textul criticat să fie conform cu dispozițiile constituționale, legiuitorul avea obligația să reglementeze proporționalitatea măsurii pentru justa apărare a dreptului de proprietate al persoanei care ar putea fi supusă unei măsurii asigurătorii.

6. **Judecătoria Baia Mare — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă considerente ale deciziilor Curții Constituționale nr. 894 din 17 decembrie 2015, nr. 463 din 27 iunie 2017 și nr. 146 din 27 martie 2018.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, iar, în subsidiar, neîntemeiată. În ceea ce privește soluția de inadmisibilitate, observă că autorul solicită, în realitate, reglementarea unei prevederi exprese în Codul de procedură penală privind condiția proporționalității prin raportare la restrângerea dreptului de proprietate al persoanei față de care se dispune o măsură asigurătorie și instituirea unui control judiciar subsecvent al menținerii condiției proporționalității pe parcursul procesului penal și, implicit, a unui termen de verificare a legalității și temeiniciei măsurii asigurătorii, aspecte care excedează competenței Curții Constituționale. Cât privește soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, citează considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 20 din 19 ianuarie 2016 și nr. 654 din 17 octombrie 2019.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. 102 pct. 166 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul cuprins: „(1) *Procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, poate lua măsuri asigurătorii, prin ordonanță sau, după caz, prin încheiere motivată, pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al*

confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune.”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, normele procesual penale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1) cu privire la dreptul de proprietate și ale art. 53 alin. (2) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, fiind examinate susțineri similare celor formulate în prezenta cauză.

14. Prin deciziile nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, nr. 894 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 4 martie 2016, nr. 463 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 26 septembrie 2017, și nr. 146 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, nr. 654 din 17 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 21 ianuarie 2020, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că dreptul de proprietate, drept fundamental, garantat prin Constituție, al cărui conținut și ale cărui limite sunt stabilite prin lege, nu este un drept absolut, prin natura lui putând fi supus unor limitări rezonabile, iar pentru a constata restrângerea în mod nepermis a exercițiului acestui drept este necesar să se analizeze dacă această restrângere este conformă cu prevederile art. 53 din Legea fundamentală.

15. Astfel, Curtea a observat că, prin instituirea sechestrului, proprietarul bunurilor pierde dreptul de a le înstrăina sau greva de sarcini, măsura afectând, așadar, atributul dispoziției juridice și materiale, pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei. Totodată, Curtea a observat că sechestrul asigurător poate afecta și atributele de *usus* și *fructus*, atunci când bunurile sechestrate trebuie ridicate în mod obligatoriu și predate pentru păstrare unor instituții de specialitate [art. 252 alin. (2), (3), (4) și (5) din Codul de procedură penală] ori atunci când au fost puse sub sigiliu și se desemnează un custode [art. 252 alin. (9) din același cod]. Așadar, interzicerea până la soluționarea definitivă a cauzei a transferului, distrugerii, transformării, înstrăinării, deplasării bunurilor asupra cărora s-a instituit sechestrul, asumarea temporară a custodiei sau controlului asupra acestor bunuri afectează dreptul de proprietate nu numai al suspectului, inculpatului ori persoanei responsabile civilmente, dar și al terților proprietari ai acestor bunuri și care nu au calitate de parte în procesul penal.

16. Din analiza dispozițiilor constituționale ale art. 53, Curtea a reținut condițiile care trebuie îndeplinite pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, respectiv: domeniul să vizeze doar drepturile fundamentale, și nu orice drepturi subiective de natură legală sau convențională; restrângerea exercițiului acestor drepturi să poată fi înlăptuită numai prin lege; restrângerea să poată opera numai dacă se impune și doar dacă este necesară într-o societate democratică; restrângerea să poată opera numai în una dintre ipotezele limitativ enumerate de art. 53 din Constituție; restrângerea să fie proporțională cu cauza; restrângerea să fie nediscriminatorie; restrângerea să nu afecteze substanța dreptului.

17. Raportând condițiile arătate la prezenta cauză, Curtea a constatat că ingerința generată prin dispunerea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile ale suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente ori ale altor persoane în

proprietatea sau posesia cărora se află bunurile vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul de proprietate, este reglementată prin lege, respectiv art. 249 și următoarele din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul procesului penal, se impune, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept. Totodată, Curtea a constatat că ingerința analizată este proporțională cu cauza care a determinat-o, de vreme ce măsurile asigurătorii au caracter provizoriu, întrucât acestea se dispun pe durata procesului penal, iar Curtea, analizând principiul proporționalității în jurisprudența sa constantă, a reținut că acesta presupune caracterul excepțional al restrângerilor exercițiului drepturilor sau libertăților fundamentale, ceea ce implică, în mod necesar, și caracterul lor temporar.

18. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa mai sus menționată, măsurile asigurătorii au, prin natura lor, un caracter provizoriu, temporar, producându-și efectele până la momentul pronunțării hotărârii definitive, când instanța decide situația juridică a bunurilor indisponibilizate, dispunând fie confiscarea acestora, fie ridicarea sechestrului. Pentru a avea eficiență — în sensul împiedicării suspectului/inculpatului să zădărnicească recuperarea prejudiciului și restabilirea situației anterioare săvârșirii faptei penale —, măsurile asigurătorii trebuie dispuse cât mai devreme în cursul urmăririi penale, deci cu mult înainte de a fi stabilită valoarea finală a prejudiciului. Aceasta este rațiunea pentru care organele judiciare au posibilitatea să instituie sechestrul asigurător pe bunurile suspectului sau inculpatului și ale persoanei responsabile civilmente până la concurența valorii probabile a prejudiciului și a cheltuielilor judiciare, astfel cum este aceasta apreciată la momentul luării măsurii asigurătorii. Pe de altă parte însă, dacă, în urma administrării întregului probatoriu, se constată că această valoare — devenită, între timp, certă — este mai mică decât cea avută în vedere inițial, sechestrul poate fi restrâns de organul judiciar, din oficiu sau la cererea persoanei interesate.

19. În aceste condiții, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere prevederilor art. 44 din Constituție, întrucât, deși reglementează o limitare a dreptului de proprietate privată, afectând atributul dispoziției juridice și materiale asupra bunurilor indisponibilizate — pe întreaga durată a procesului penal, până la soluționarea definitivă a cauzei —, această limitare este una permisă, având în vedere că se aplică în mod nediscriminatoriu, este justificată de un interes general, este necesară obiectivului urmărit de legiuitor și este proporțională cu scopul propus.

20. Cât privește critica potrivit căreia măsura asigurătorie dispusă implică indisponibilizarea fără termen rezonabil a averii, în lipsa unui control judiciar subsecvent pe parcursul procesului penal, Curtea reamintește jurisprudența sa (respectiv, Decizia nr. 20 din 19 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 8 aprilie 2016, Decizia nr. 28 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 1 martie 2016, și Decizia nr. 192 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 29 iulie 2020), potrivit căreia normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii înființate de organele penale — cu privire la cazul particular al desființării (ridicării/încetării) măsurilor asigurătorii — se completează cu dispozițiile procesual civile, în temeiul prevederilor art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dispozițiile procesual civile constituind izvor de drept procesual penal în măsura în care Codul de procedură penală nu cuprinde dispoziții contrare.

21. Astfel, prin deciziile mai sus menționate, Curtea a constatat că normele procesual civile, spre deosebire de normele procesual penale în materia măsurilor asigurătorii, reglementează atât desființarea de drept a sechestrului asigurător [art. 955 din Codul de procedură civilă, în caz de nedepunere a cauțiunii în ipotezele reglementate de art. 953 alin. (1) și (3) din același cod], cât și instituția ridicării sechestrului asigurător [art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă]. Așadar, potrivit dispozițiilor art. 957 alin. (1) din Codul de procedură civilă, dacă debitorul va da în toate cazurile o garanție îndestulătoare, instanța va putea ridica, la cererea debitorului, sechestrul asigurător. În aceste condiții, Curtea a reținut că legea procesual civilă reglementează pentru debitor un remediu eficient pentru ridicarea măsurii sechestrului asigurător, și anume în cazul în care dă o garanție — reală sau personală — îndestulătoare. Astfel, dacă se va constitui la dispoziția creditorului o asemenea garanție, debitorul este îndreptățit să formuleze o cerere prin care să solicite ridicarea sechestrului; așadar, bunurile sale vor fi scoase de sub măsura indisponibilizării. Cât privește poprirea asigurătorie, conform prevederilor art. 971 alin. (1) din Codul de procedură civilă, soluționarea cererii, executarea măsurii, desființarea și ridicarea popririi asigurătorii se vor efectua potrivit dispozițiilor art. 954—959 din același cod, care se aplică în mod corespunzător, așa încât condițiile înființării popririi asigurătorii, precum și cele privind ridicarea acesteia sunt cele prevăzute la sechestrul asigurător, anterior menționate.

22. Curtea a constatat, totodată, că normele procesual civile reglementează și un alt mijloc legal prin care debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii, împiedicând valorificarea bunurilor la care acestea se referă, și anume „depunerea cu afecțaiune specială”. Potrivit prevederilor art. 721 alin. (1) din Codul de procedură civilă, până la adjudecarea bunurilor scoase la vânzare silită, debitorul sau terțul garant poate obține desființarea măsurilor asigurătorii ori de executare, consemnând la unitatea prevăzută de lege, la dispoziția executorului judecătoresc, întreaga valoare a creanței, cu toate accesoriile și cheltuielile de executare, și depunând dovada de consemnare la executorul judecătoresc. Așadar, prin efectuarea depunerii cu afecțaiune specială, măsurile asigurătorii instituite încetează. De asemenea, Codul de procedură civilă reglementează, în cuprinsul dispozițiilor art. 751, situațiile în care debitorul are posibilitatea fie de a opri

executarea silită prin împiedicarea aplicării sechestrului, fie de a obține ridicarea sechestrului în cazul în care a fost deja instituit. Cele două cazuri de împiedicare/ridicare a sechestrului prevăzute de art. 751 din Codul de procedură civilă sunt următoarele: a) debitorul plătește creanța, inclusiv accesoriile și cheltuielile de executare, în mâinile creditorului sau reprezentantului său având procură specială; b) debitorul face depunerea cu afecțaiune specială prevăzută la art. 721 alin. (1) și predă executorului recipisa de consemnare. Similar, în cazul popririi, prevederile art. 784 alin. (6) din Codul de procedură civilă reglementează situația în care măsura indisponibilizării sumelor de bani sau a bunurilor mobile corporale poprite poate înceta, respectiv în cazul în care debitorul consemnează, cu afecțaiune specială, toate sumele pentru acoperirea cărora a fost înființată poprirea, la dispoziția executorului judecătoresc, în condițiile prevăzute la art. 721. În acest caz, debitorul va înmâna recipisa de consemnare executorului judecătoresc, care îl va înștiința de îndată pe terțul poprit, acesta fiind astfel obligat să deblocheze conturile debitorului sau bunurile mobile corporale ale acestuia. Practic, pentru ca debitorul să evite o pagubă în patrimoniul său, legiuitorul i-a recunoscut posibilitatea de a consemna cu afecțaiune specială întreaga valoare a creanței la dispoziția executorului, înmânându-i acestuia dovada consemnării.

23. Așadar, având în vedere că normele procesual civile precitate reglementează cu privire la desființarea măsurilor asigurătorii, la cerere, în ipotezele în care debitorul dă o garanție îndestulătoare, face depunerea cu afecțaiune specială ori plătește creanța, inclusiv accesoriile, Curtea a constatat că, în măsura în care acestea se aplică în materie penală, suspectul/inculpatul față de care s-a dispus instituirea unei măsuri asigurătorii poate solicita, pe parcursul procesului penal, desființarea (ridicarea/încetarea) respectivei măsuri, dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare fiind astfel garantate.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat această soluție își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Leontin Băbțan în Dosarul nr. 3.879/337/2015/a6 al Judecătoriei Baia Mare — Secția penală și constată că dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Baia Mare — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 358

din 11 iulie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Kertesz Robert, Blaga Monica și Ernest Odon în Dosarul nr. 1.218/112/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.341D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, întrucât aceasta este formulată din perspectiva unei comparații între normele supuse controlului de constituționalitate și alte norme prin care legiuitorul a prevăzut accesul la justiție în mod distinct. Or, instanța de contencios constituțional analizează constituționalitatea normelor raportat la texte constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.218/112/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Kertesz Robert, Blaga Monica și Ernest Odon într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unui act administrativ, respectiv dispoziția emisă de primar de punere în aplicare a unei decizii a Curții de Conturi.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt contrare dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) și ale art. 126 alin. (6) din Constituție, în măsura în care sunt interpretate în sensul că excepția de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter

individual este inadmisibilă, în condițiile în care legea specială, în speță Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, care stabilește condițiile exercitării acțiunii împotriva actelor administrative ale acestei instituții, nu recunoaște dreptul la acțiune al persoanei vătămate în fața instanțelor de contencios administrativ pe calea excepției de nelegalitate, acesta nefiind prevăzut nici pe calea procedurii speciale.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale contestate răspund exigențelor dispozițiilor constituționale menționate în susținerea acesteia, care conferă persoanei vătămate într-un drept al său ori într-un interes legitim de o autoritate publică dreptul de a se adresa instanței, însă cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Prin textele de lege criticate, legiuitorul a reglementat condițiile în care poate fi invocată excepția de nelegalitate și actele administrative exceptate de la controlul pe calea contenciosului administrativ ca urmare a instituirii unei alte proceduri judiciare pentru modificarea sau desființarea acestora, prin care, în mod evident, nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci a dorit doar să asigure un climat de ordine, prin instituirea anumitor proceduri, tocmai în scopul de a exercita în condiții optime drepturile constituționale pretins încălcate. Or, prin promovarea excepției de nelegalitate, în speță, se urmărește desființarea unei decizii și a unui raport de control emise de Curtea de Conturi a României (printr-o cameră de conturi județeană), însă pentru desființarea acestor acte legiuitorul a prevăzut prin lege organică o altă procedură judiciară, procedură care a și fost parcursă. Chiar dacă este reală susținerea autorilor excepției de neconstituționalitate, conform căreia legea nu le recunoaște calitatea de a ataca în instanță actele emise de Curtea de Conturi, aceștia aveau posibilitatea de a uza de celelalte dispoziții procedurale care le permiteau să formuleze critici cu privire la aceste acte, putând formula cerere de intervenție în cauza în care s-a analizat legalitatea actelor în discuție.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1): „(1) *Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.*”;

— Art. 5 alin. (2): „(2) *Nu pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ actele administrative pentru modificarea sau desființarea cărora se prevede, prin lege organică, o altă procedură judiciară.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și ale art. 126 alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, cu excepțiile prevăzute de Legea fundamentală.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 fac parte din capitolul I — *Dispoziții generale* (capitol care circumscrie aspecte legate de subiectele de sesizare a instanței judecătorești, semnificația unor termeni în contextul legii, tutela administrativă, excepția de nelegalitate, actele nesupuse controlului și limitele controlului, actele administrativ-jurisdicționale), prin care sunt reglementate condițiile în care poate fi invocată excepția de nelegalitate și actele administrative care sunt exceptate de la controlul pe calea contenciosului administrativ, ca urmare a instituirii prin alte legi a unei alte proceduri judiciare pentru modificarea sau desființarea acestor acte administrative.

13. Prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 26 aprilie 2006, Curtea a arătat că atât textul art. 21 din Constituție, cât și dispozițiile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stabilesc dreptul de acces al cetățeanului la o instanță judecătorească pentru apărarea drepturilor, a libertăților sau a intereselor sale legitime, fără a preciza sau a limita acest acces numai la calea contenciosului administrativ, iar art. 126 alin. (6) din Constituție se limitează numai la reglementarea constituțională a garantării controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ, de la care fac excepție în mod absolut numai două categorii de acte, cele de comandament cu caracter militar și cele care privesc raporturile cu Parlamentul, care prin natura lor nu sunt supuse sub nicio formă controlului judecătoresc.

14. De asemenea, cu privire la art. 126 alin. (6) din Constituție, prin Decizia nr. 267 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 21 iulie 2014, paragrafele 20 și 21, al cărui rol esențial este de garantare a controlului judecătoresc asupra actelor administrative ale autorităților publice, indiferent de modalitatea în care acesta se exercită (pe cale principală sau incidentală) și indiferent de instanța judecătorească (specializată în contencios administrativ sau de drept comun) competentă, Curtea a arătat că aceste

norme fundamentale de referință nu impun competența exclusivă a instanțelor de contencios administrativ în soluționarea excepției de nelegalitate, de vreme ce constituantul, în cuprinsul ultimei teze a alin. (6), a rezervat această exclusivitate de competență doar în privința cererilor persoanelor vătămate prin ordonanțe sau dispoziții din acestea declarate neconstituționale. Este singura materie asupra căreia constituantul a precizat distinct cărei instanțe judecătorești îi revine competența de soluționare, iar acest tratament diferit se justifică prin natura specială a acestor cereri. Dacă constituantul ar fi dorit ca același tratament juridic să fie aplicat și în cazul controlului legalității actelor administrative, ar fi precizat expres acest lucru în teza întâi a art. 126 alin. (6). Întrucât normele fundamentale sunt de strictă interpretare, rezultă *per a contrario* că este suficient ca acest tip de control să fie supus autorității judecătorești pentru a fi îndeplinită cerința unui „control judecătoresc” menționat de Constituție, determinarea instanței competente fiind de resortul legii infraconstituționale. În acest sens, având în vedere prevederile art. 126 alin. (6), coroborate cu ale alin. (2) ale aceluiași articol, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege, Curtea a constatat că noțiunea de „contencios administrativ” nu o implică în mod necesar și pe cea de „instanță de contencios administrativ”. Potrivit art. 126 alin. (6) din Constituție, elementele definitorii ale noțiunii de „contencios administrativ” sunt reprezentate de natura actului juridic ce stă la baza litigiului, fiind necesar ca acesta să emane de la o autoritate publică, precum și de calitatea de autoritate publică a uneia dintre părțile litigiului, astfel că, din coroborarea normelor legale antereferite, rezultă că organul de jurisdicție competent să soluționeze litigiul, deci să exercite controlul de legalitate, este cel stabilit potrivit legii.

15. Ca atare, prin dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 nu se exclud în mod absolut de la controlul judecătoresc actele administrative la care se referă aceste dispoziții, ci, în virtutea prevederilor constituționale mai sus menționate, legiuitorul, acceptând faptul că pot exista situații în care acest control să fie prevăzut prin legi speciale, lasă posibilitatea ca actele administrative respective să fie supuse unei alte proceduri judiciare, deci controlul lor judecătoresc să se realizeze potrivit altei proceduri stabilite prin lege organică, în consonanță cu art. 126 alin. (2) din Constituție. Prin urmare, din această perspectivă, prin jurisprudența precitată, Curtea a statuat că dispozițiile criticate nu sunt contrare art. 21 alin. (1) și (2) și art. 126 alin. (6) din Constituție.

16. De asemenea, este de menționat faptul că, față de textele criticate, în jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 182 din 2 martie 2006, precitată, s-a pus problema unui „recurs paralel” pentru contestarea în justiție a actelor Curții de Conturi, procedură prevăzută de Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 3 aprilie 2014, cu modificările și completările ulterioare, iar nu a unei exceptări absolute de la controlul judecătoresc reglementat de textul constituțional al art. 126 alin. (6), întrucât, în virtutea art. 140 alin. (1) teza a doua din Constituție, litigiile rezultate din activitatea Curții de Conturi se soluționează de instanțele judecătorești specializate. Totodată, Curtea a observat că în acest spirit sunt și reglementările cuprinse în alte texte constituționale, respectiv art. 52 alin. (1) și (2) din Constituție, care prevede îndreptățirea persoanei vătămate într-un drept al

său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, de a obține recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei, text care se referă la îndreptățirea persoanei vătămate, în general, de a se adresa justiției atât pe calea contenciosului administrativ, cât și pe cea a „recursului paralel”. Art. 52 alin. (2) din Legea fundamentală precizează că atât condițiile, cât și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică, dispoziție care trebuie corelată și cu partea finală a textului criticat din Legea nr. 554/2004. În contextul dat, Curtea a reținut că legislația națională prevede și alte cazuri de „recurs paralel” împotriva unor acte administrative, un exemplu în acest sens constituindu-l regimul contestării actelor administrative de constatare și sancționare a contravențiilor.

17. Raportat la normele deduse controlului de constituționalitate, autorii excepției de neconstituționalitate critică soluțiile legislative mai sus menționate în contextul unui litigiu în care acțiunea principală are ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită anularea unui act administrativ, respectiv o dispoziție emisă de către primar de punere în aplicare a unui act al Curții de Conturi (așadar nu o decizie a Curții de Conturi sau o încheiere pronunțată de comisiile de soluționare a contestațiilor din cadrul Curții de Conturi), considerând că acele soluții legislative sunt neconstituționale dacă sensul lor este de a nu permite instanței ca pe calea excepției de nelegalitate să se pronunțe și cu privire la aspecte ce țin de actele acestei instituții publice și care au o procedură de contestare distinctă de contenciosul administrativ, iar în procesul de interpretare și aplicare a acestora, în coroborare cu alte norme, se menține acest sens.

18. Ca atare, în cauza de față, critica autorilor excepției de neconstituționalitate constă în faptul că dispozițiile art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 ar fi neconstituționale prin raportare la alte acte normative la nivel de lege organică și care prevăd o altă procedură judiciară de control de legalitate, respectiv o procedură proprie pentru modificarea sau desființarea actelor administrative, în speță fiind vorba despre Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, ale cărei dispoziții nu fac obiectul controlului de constituționalitate, acestea nefiind criticate în mod concret, iar instanța de contencios constituțional nefiind sesizată să se pronunțe asupra lor.

19. Față de această împrejurare, Curtea constată că, în realitate, pretinsa neconstituționalitate a prevederilor criticate este formulată, pe de o parte, din perspectiva comparării dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 cu cele cuprinse în Legea nr. 94/1992 și, pe de altă parte, prin prisma interpretării și aplicării acestora în speța dedusă judecătii.

20. Raportat la situația mai sus învedereată cu privire la critica de neconstituționalitate, Curtea reține că, pe de o parte, potrivit jurisprudenței sale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor situații juridice diferite și raportarea concluziei ce rezultă din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia

dintre ele (Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 23 iunie 2015, paragraful 20), astfel că, din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

21. Pe de altă parte, în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii, cu referire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009). Astfel, în speța de față, este vorba despre chestiuni ce țin de soluționarea acțiunilor în justiție formulate împotriva dispozițiilor primarilor și de conținutul acestora, dispoziții care, în contextul dat, sunt prevăzute de Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, iar, în prezent, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, și pot fi supuse controlului de legalitate pe calea contenciosului administrativ. Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție și, prin urmare, și din această perspectivă, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

22. În acest context, Curtea are în vedere faptul că sistemul de drept și normele sale sunt într-o permanentă dinamică, datorită evoluției societății, iar dreptul, ca operă a legiuitorului, nu poate fi exhaustiv, astfel că, pe baza principiilor aplicabile sistemului de drept, acesta lasă posibilitatea persoanelor îndrituite într-un anumit domeniu să interpreteze legea și recunoaște judecătorului competența de a tranșa ceea ce a scăpat atenției legiuitorului, printr-o interpretare judiciară, cauzală a normei. Sensul legii nu este dat pentru totdeauna în momentul creării ei, ci trebuie să se admită că adaptarea conținutului legii se face pe cale de interpretare — ca etapă a aplicării normei juridice în cazul concret. Astfel, interpretarea autentică, legală poate constitui o premisă a bunei aplicări a normei juridice, prin faptul că dă o explicație corectă înțelesului, scopului și finalității acesteia. În concret, orice normă juridică ce va fi aplicată pentru rezolvarea unui caz concret urmează să fie interpretată de subiecții de drept dintr-o anumită materie, precum și de instanțele judecătorești din punct de vedere judiciar și cazual, pentru a emite un act de aplicare legal (Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragraful 62). Totodată, prin Decizia nr. 393 din 18 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 din 25 august 2020, paragraful 25, instanța de contencios constituțional a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii.

23. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) și ale art. 5 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Kertesz Robert, Blaga Monica și Ernest Odon în Dosarul nr. 1.218/112/2018 al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 iulie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Ionita Cochintu**DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către
domnul Cosmin-Mihai Dorle a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 19.493 din 23 septembrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.202 din 23 septembrie 2024, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Satu Mare prin Adresa nr. 8.211 din 26 august 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 34.835/2024,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 12 octombrie 2024, domnul Cosmin-Mihai Dorle, șef serviciu, Serviciul juridic, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Satu Mare pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 318.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere,
a domnului Dumitru-Daniel Botănoiu din funcția de consilier
de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

Având în vedere cererea domnului Dumitru-Daniel Botănoiu, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.359 din 26 septembrie 2024,

în temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dumitru-Daniel Botănoiu se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 319.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Gheorghe-Dănuț Bogdan
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct
al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului prin Adresa nr. 9.860/SRO din 18 septembrie 2024, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/8.160 din 19 septembrie 2024, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 37.405 din 27 septembrie 2024,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 28 septembrie 2024, domnul Gheorghe-Dănuț Bogdan, consilier, clasa I, gradul profesional principal, gradația 5, la Direcția pentru Agricultură Județeană Bihor din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării

Rurale, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Economiei, Antreprenoriatului și Turismului pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 320.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
STATUL MAJOR AL APĂRĂRII

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (11) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Statului Major al Apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniul apărării soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 2.

Art. 3. — La data de 1 decembrie 2024 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniul apărării soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Statului Major al Apărării,
Gheorghiță Vlad

București, 16 septembrie 2024.
Nr. S.M.Ap.-S62.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
STATUL MAJOR AL APĂRĂRII

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor soldați și gradați profesioniști din Ministerul Apărării Naționale

Având în vedere dispozițiile art. 6 din Legea nr. 574/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru maiștri militari, subofițeri, soldați și gradați profesioniști și pentru funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de maiștri militari și subofițeri, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (11) din Legea nr. 574/2004, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Statului Major al Apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniul apărării soldaților și gradaților profesioniști nominalizați în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 20 de ani de activitate în domeniul apărării gradatului profesionist nominalizat în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 25 de ani de activitate în domeniul apărării gradatului profesionist nominalizat în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Statului Major al Apărării,
Gheorghiță Vlad

București, 16 septembrie 2024.
Nr. S.M.Ap.-S63.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, deoarece conțin informații clasificate.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

HOTĂRÂRE

privind aprobarea procedurii de acreditare, a modelelor documentelor de acreditare și a modelelor ecusoanelor persoanelor acreditate la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024

Având în vedere Hotărârea Guvernului nr. 755/2024 privind stabilirea datei alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024,

văzând dispozițiile art. 89 și 90 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile art. 19 din Legea nr. 288/2015 privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 85 din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) și ale art. 7 din Legea nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare,

luând în considerare faptul că adeverințele eliberate de Autoritatea Electorală Permanentă vizează, potrivit legii, condiții care trebuie să fie îndeplinite de organizațiile neguvernamentale din România,

văzând că legiuitorul a prevăzut, în mod expres, la art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare, că, pentru a solicita acreditarea de observatori interni, organizațiile neguvernamentale trebuie să fie legal constituite cu cel puțin 6 luni înainte de ziua de referință și să aibă ca obiect principal de activitate apărarea democrației și a drepturilor omului, ținând cont de rolul mass-mediei în organizarea scrutinurilor democratice, corecte și transparente,

observând Recomandarea CM/Rec (2011) 7 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei pentru statele membre privind o nouă noțiune a mass-mediei, precum și prevederile Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare prevederile art. 100 din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 89 alin. (10) și al art. 104 alin. (1) și (2) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Autoritatea Electorală Permanentă adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Pentru acreditarea la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024, asociația sau fundația interesată trebuie să depună la Autoritatea Electorală Permanentă o cerere, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1, până cel târziu la data de 16 noiembrie 2024.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) va fi însoțită de o copie a statutului și o copie a hotărârii judecătorești de înființare, din care să rezulte că asociația sau fundația desfășoară activități de apărare a democrației și a drepturilor omului și este legal constituită cu cel puțin 6 luni înaintea datei alegerilor.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) pot fi transmise prin poștă sau e-mail ori pot fi depuse la registratura Autorității Electorale Permanente.

(4) În cel mult 5 zile de la data înregistrării cererii, Autoritatea Electorală Permanentă eliberează asociațiilor și fundațiilor din România care îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, documentele de acreditare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — (1) Pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, asociația sau fundația poate desemna ca observatori interni numai persoane care nu au apartenență politică.

(2) Asociațiile și fundațiile acreditate de către Autoritatea Electorală Permanentă au dreptul de a emite ecusoane pentru observatorii lor, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(3) Observatorii interni pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare și/sau ale birourilor electorale

pentru votul prin corespondență numai pe baza ecusonului prevăzut la alin. (2), însoțit de actul de identitate.

Art. 3. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă acreditează, la cerere, reprezentanții instituțiilor mass-media străine.

(2) Cererile prevăzute la alin. (1) pot fi transmise prin poștă sau e-mail ori pot fi depuse la registratura Autorității Electorale Permanente.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de copiiile documentelor de călătorie, precum și de copii ale documentelor emise de instituții mass-media străine, redactate în limba română, engleză sau franceză, din care rezultă calitatea de jurnalist.

(4) Reprezentanții instituțiilor mass-media străine care dețin carnet valabil de corespondent, eliberat de Ministerul Afacerilor Externe, vor transmite Autorității Electorale Permanente doar cererea de acreditare, însoțită de o copie a respectivului carnet de corespondent.

Art. 4. — (1) Autoritatea Electorală Permanentă acreditează, la cerere, observatori internaționali.

(2) Cererile prevăzute la alin. (1) pot fi transmise prin poștă sau e-mail ori pot fi depuse la registratura Autorității Electorale Permanente.

(3) Cererile prevăzute la alin. (1) vor fi însoțite de copiiile documentelor de călătorie, precum și de copii ale documentelor emise de organizații străine sau internaționale care desfășoară activități în domeniul electoral, redactate în limba română, engleză sau franceză, din care rezultă că persoanele care solicită acreditarea sunt desemnate, mandatate sau recomandate să observe alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024.

(4) Modelul documentului de acreditare a observatorilor internaționali și reprezentanților instituțiilor mass-media străine este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 5. — Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare și/sau ale birourilor electorale pentru votul prin corespondență numai pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, care este valabil și în copie, însoțit de actul de identitate.

Art. 6. — Reprezentanții instituțiilor mass-media românești pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare și/sau ale birourilor electorale pentru votul prin corespondență și au acces în imobilele și încăperile în care acestea își desfășoară activitatea numai în baza actului de identitate și a legitimației de jurnalist.

Art. 7. — (1) Persoanele acreditate și reprezentanții instituțiilor mass-media românești au acces în secțiile de votare și pot asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare, începând cu ora 6.00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă. Persoanele acreditate și reprezentanții instituțiilor mass-media românești au acces în imobilele și încăperile în care își desfășoară activitatea birourile electorale pentru votul prin corespondență și pot asista la toate operațiunile respectivelor birouri electorale.

(2) Persoanele acreditate și reprezentanții instituțiilor mass-media românești nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a prevederilor legale atrag îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare sau din sediul biroului electoral pentru votul prin corespondență, după caz.

(3) Filmarea și/sau fotografierea locurilor publice din sediul biroului electoral pentru votul prin corespondență, din zona de votare sau din localul secției de votare, după caz, vor/va putea fi efectuate/efectuată fără a aduce atingere secretului votului și cu respectarea dispozițiilor art. 90 alin. (3) din Legea nr. 208/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 9. — (1) Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Autorității Electorale Permanente nr. 34/2016 privind procedura de acreditare, precum și pentru aprobarea modelelor documentelor de acreditare și ale ecusoanelor persoanelor acreditate la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 12 septembrie 2016.

Președintele Autorității Electorale Permanente,
Toni Greblă

Contrasemnează:
Vicepreședinte,
Cosmin-Gabriel Popp
Vicepreședinte,
Zsombor Vajda

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 31.

ANEXA Nr. 1

MODELUL
cererii de acreditare a asociațiilor și fundațiilor la alegerile pentru Senat
și Camera Deputaților din anul 2024

Către: Autoritatea Electorală Permanentă

Subsemnatul/Subsemnata, 1),²⁾ în cadrul³⁾, solicit, în baza art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditarea la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024.

Data

Date de contact:⁵⁾

.....⁴⁾

1) Se înscriu prenumele și numele persoanei din conducerea asociației sau fundației care face cererea.

2) Se înscrie funcția pe care persoana care face cererea o are în asociație sau fundație.

3) Se înscriu denumirea, sediul și codul unic de înregistrare ale asociației sau fundației.

4) Se înscriu prenumele și numele persoanei din conducerea asociației sau fundației care face cererea, semnătura acesteia și se aplică ștampila asociației sau fundației, dacă este cazul.

5) Se înscrie numărul de telefon sau e-mailul asociației sau fundației care face cererea, după caz.

MODELUL
documentului de acreditare a asociațiilor și fundațiilor la alegerile pentru Senat
și Camera Deputaților din anul 2024

(număr de înregistrare AEP)

ACREDITARE

Având în vedere Cererea înregistrată cu nr./....., formulată de¹⁾,
în temeiul art. 89 alin. (3) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru
organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditează¹⁾
la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024.

Președinte,

.....²⁾

NOTE:

— Pe baza documentului de acreditare, asociația/fundația poate desemna ca observatori interni numai persoane care nu au apartenență politică.

— Persoanele acreditate pot asista la operațiunile electorale în ziua votării, începând cu ora 6.00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă, precum și la operațiunile efectuate de birourile electorale pentru votul prin corespondență, numai pe baza ecusonului emis de către asociația sau fundația acreditată de către Autoritatea Electorală Permanentă, însoțit de actul de identitate.

— Observatorii interni nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a actului de acreditare atrag aplicarea sancțiunilor legale, suspendarea acreditării de către biroul electoral care a constatat abaterea, iar în ziua votării, îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare.

— La biroul electoral al secției de votare și la biroul electoral pentru votul prin corespondență, persoanele acreditate pot staționa numai în spațiul stabilit în acest sens în localul de vot de către președintele biroului electoral respectiv.

¹⁾ Se înscriu denumirea, sediul și codul unic de înregistrare ale asociației sau fundației care a formulat cererea.

²⁾ Se înscriu prenumele și numele președintelui Autorității Electorale Permanente, semnătura președintelui sau a persoanei împuternicite de către acesta să semneze.

ANEXA Nr. 3

MODELUL
ecusonului care va fi utilizat de către observatorii interni la alegerile pentru Senat
și Camera Deputaților din anul 2024

ALEGERILE PENTRU SENAT ȘI CAMERA DEPUTAȚILOR DIN ANUL 2024

OBSERVATOR INTERN

Denumire O.N.G.

Numărul acreditării¹⁾

Prenume și nume observator

.....²⁾

L.S.³⁾

NOTE:

— Condițiile de confecționare și dimensiunea ecusoanelor sunt stabilite de către asociația sau fundația acreditată care a desemnat observatorii, sub condiția ca acestea să conțină elementele obligatorii prevăzute în prezenta anexă.

— Observatorul intern poate asista la operațiunile birourilor electorale ale secțiilor de votare și ale birourilor electorale pentru votul prin corespondență numai pe baza ecusonului emis de către asociația sau fundația românească acreditată de Autoritatea Electorală Permanentă, însoțit de actul de identitate.

¹⁾ Se înscrie numărul de înregistrare la Autoritatea Electorală Permanentă.

²⁾ Se înscriu prenumele și numele reprezentantului legal al asociației sau fundației, precum și semnătura olografă a acestuia.

³⁾ Se poate aplica ștampila asociației sau fundației acreditate de Autoritatea Electorală Permanentă.

MODELUL
documentului de acreditare a observatorilor internaționali și a reprezentanților instituțiilor mass-media străine
la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024

(număr de înregistrare AEP)

ACREDITARE

Având în vedere Cererea înregistrată cu nr. /

în temeiul art. 89 alin. (6) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, acreditează pe doamna/domnul¹⁾ în vederea observării alegerilor pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2024.

Președinte,

.....²⁾

NOTE:

— Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine pot asista la operațiunile electorale în ziua votării, începând cu ora 6.00 și terminând cu momentul încheierii și semnării de către membrii biroului electoral al secției de votare a procesului-verbal de constatare a rezultatelor votării în secția respectivă, precum și la operațiunile efectuate de birourile electorale pentru votul prin corespondență, numai pe baza documentului de acreditare emis de către Autoritatea Electorală Permanentă, care este valabil și în copie, însoțit de actul de identitate.

— Observatorii internaționali și reprezentanții instituțiilor mass-media străine nu pot interveni în niciun mod în organizarea și desfășurarea alegerilor, având numai dreptul de a sesiza în scris președintele biroului electoral în cazul constatării unei neregularități. Orice act de propagandă electorală, precum și încălcarea în orice mod a actului de acreditare atrag aplicarea sancțiunilor legale, suspendarea acreditării de către biroul electoral care a constatat abaterea, iar în ziua votării, îndepărtarea imediată a persoanei respective din secția de votare.

— La biroul electoral al secției de votare sau la biroul electoral pentru votul prin corespondență, persoanele acreditate pot staționa numai în spațiul stabilit în acest sens în localul de vot de către președintele biroului electoral respectiv.

¹⁾ Se înscriu prenumele și numele observatorului internațional și denumirea organizației din partea căreia a fost desemnat, mandatat sau recomandat sau ale reprezentantului instituției mass-media străine și denumirea instituției mass-media străine pe care o reprezintă, după caz.

²⁾ Se înscriu prenumele și numele președintelui Autorității Electorale Permanente, semnătura președintelui sau a persoanei împuternicite de către acesta să semneze.

RECTIFICĂRI

La Raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale — Uniunea Democrată Maghiară din România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 8 iulie 2024, se face următoarea rectificare:

— la Circumscripția electorală Sălaj, în coloana „Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale”, rândul 2, în loc de: „*Faluvégi Ferenc-István*” se va citi: „*Faluvégi Francisc-Ștefan*”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

